

NYEREGBE, MAGYAR!

Eddig csak azt tudtuk róla, hogy szenvedélyes motoros, pedig egy másik nagy „szerelme” is van: a lovaglás. Ha teheti, a feleségével és a fiaival közösen hódol ennek a remek nyári sportnak.

Zsolt úgy üli meg a szilaj négy lábút, mintha erre született volna. Erről a saját szemünkkel is meggyőződhattunk, amikor elkísértük őt lovagolni.

– Tizennyolc évesen kezdtem. Még stúdiós voltam Zalaegerszegen, amikor kijártunk a lovardába, ahol megengedték, hogy takarítsuk az istállót. Ekkor kezdtem megszeretni ezt a sportot – mesélte nekünk a kaposvári születésű Zsolt. – Amikor **Lillával** megismerkedtünk, kiderült, hogy ő is imád lovagolni. A gyerekek is nagyon szeretik az állatokat, főleg a kicsi, **Bulcsú**. Ők is lovagolnak már, de fókuszatosan haladunk: csak akkor mennek terepre, ha már biztosan ülik meg a pacit. Egyébként is a tömö-

rebbekre, nyugodtabbakra ülnek fel, azokra, amelyeket kifejezetten gyerekeknek szánnak.

A lovat „meg kell tanulni”

Persze Zsolt sem úgy kezdte, hogy rögtön fordítva ülte meg a paripát. – Kezdetben persze bennem is volt félelem, mert egy ló óriási állat. De nagyszerű érzés, amikor elindul az ember alatt! – folytatta Zsolt. – Tudom, hova nem szabad állni, ha nem akarsz, hogy felrúgjon. A lovat „meg kell tanul-

„REPÜLTEM, ÉS
ÓRIÁSIT ESTEM”

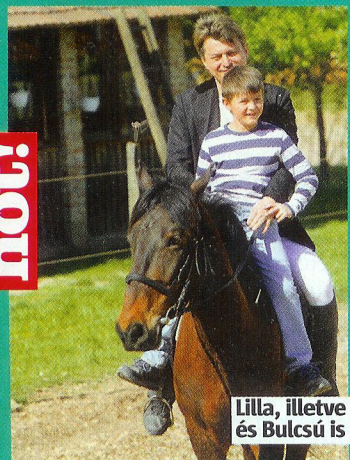
ni”, mert egy önálló személyiség, egy intelligens lélek. Nagyon érzékenyek: megérik a félelmet, ahogy a szeretet is.

A musicalszínészt is dobta már le a ló, mégsem ment el a kedve ettől a hobbitól.

– Hú, de még hányszor leestem! A legnagyobb esésem még kezdőként volt egy négyéves angol telivérrel. A március 15-i ünnepségen vonultunk fel Zalaegerszeg díszterén. Ahogy megszólalt a zenekar, a lovam kilötte magát a tömegen keresztül. Nem törődött senkivel, gyakorlatilag kirohant a városból, az erdő széléig. Ott aztán

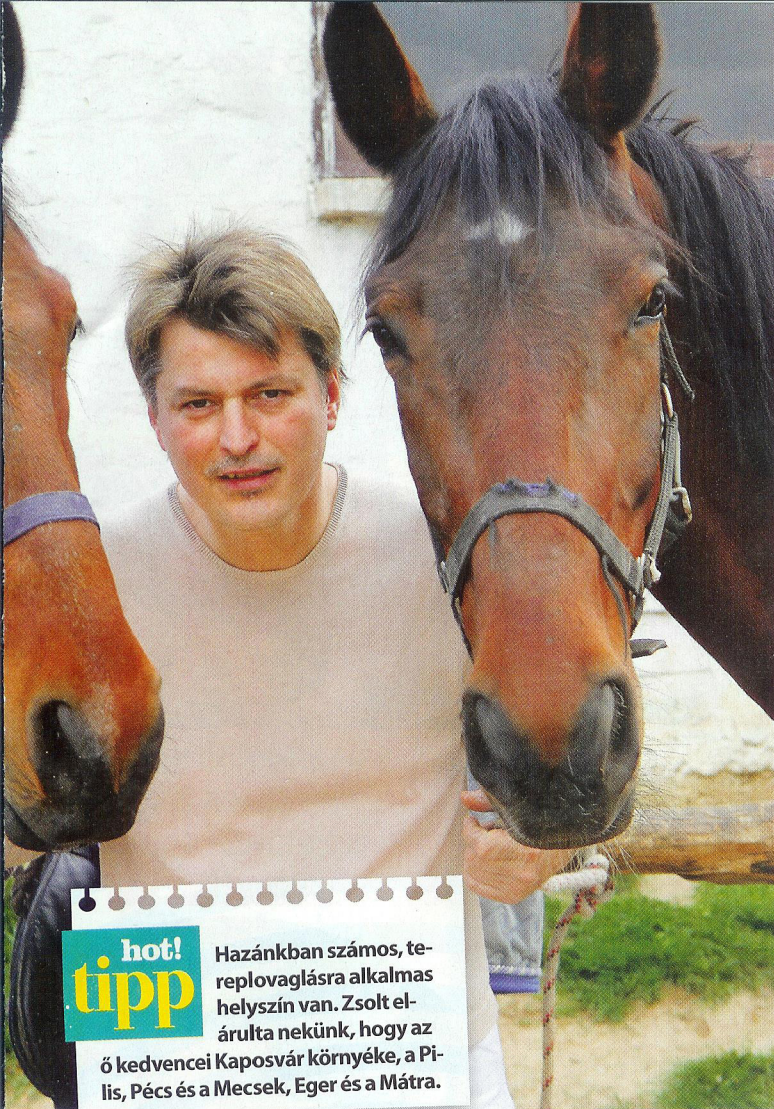
A két fiú rajong az állatokért

Lilla, illetve a fiaik, Zsombor és Bulcsú is lovagolnak

hot!

**hot!
tipp**

Hazánkban számos, tereplovaglásra alkalmas helyszín van. Zsolt elárulta nekünk, hogy az

ő kedvencei Kaposvár környéke, a Pilis, Pécs és a Mecsek, Eger és a Mátra.

ráhátrált egy parkoló Zsigulira, ráült, és módszeresen konzervdobozzá rugdosta, amit az autó tulajdonosa kicsit odébb állva, elhűlve nézett végig. Aztán meglátott egy mezőn legelésző szekérhúzó lovat, és akkor úgy dobott le magáról, akár egy tollpihét. Repültem, és olyat eszem, hogy utána alig tudtam járni. De ez az eset nem vette el a kedvem, sőt! A „kemény” lovakkal is meg kell tanulni bánni. Terepen is számtalan váratlan helyzet adódik – elég hozzá egy kidőlt fa vagy egy felroppenő fácán. De már tudom kezelni ezeket a helyzeteket.

„Kezdetben persze bennem is volt félelem”

Lilla csak akkor megy veled, ha nem szilajkodik

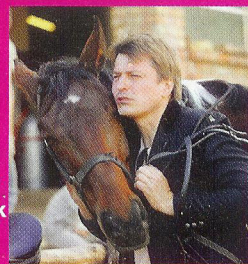
Zsolt több lókedvelő kollégájával is rendszeresen űzte ezt a remek sportot. Például az egykori kollégiumi szobatársával, Pintér Tiborral lóháton barangolták be a Bakonyt, de a színész-rendező Balikó Tamással is számos közös kalandja akadt.

– Amikor Pécsen játszottam, rengeteget mentünk, szinte mindennap lovagoltunk. Egyszer majdnem úgy jöttem haza, hogy vettem egy lovat – mesélte mosolyogva. – A tanárom a legendás Pintér Tamás „Oroszlán” volt, a zseniális kaszkadőr. A tereplovaglást szeretem a legjobban. Az

FŐ AZ ALÁZAT!

Zsolt azt tanácsolja, hogy először szakértőtől tanuljunk, és olyan lovardába menjünk, ahol vannak kezdőknek szánt lovak.

– Szeretni, tisztelni kell őket, a többi magától jön. Nem szabad úgy viselkedni, hogy bemegyek a lovardába, és egyből én vagyok Old Shatterhand. Több mint húsz éve űzöm ezt a sportot, de amikor Szotyori Nagy Kristóf, a Nemzeti Vágta versenyigazgatója megkérdezte, hogy tudok-e lovagolni, azt válaszoltam: „Ki mondhatja el magáról, hogy tud? Sokat szoktam, szeretek.”

egész vagy több napos túrák a kedvenceim. Lilla viszont csak akkor jön, ha nem szilajkodik. Vele is vágatunk, de kevesebbet, hogy jó érzés maradjon benne. Úsztattunk is: lóval be a tóba, és átúsztunk vele a túlpartra. Ez egy nyári estén hihetetlen élmény volt! Ha nyertem volna a Nemzeti Vágtnál, akkor a

díjat a Nemzetközi Gyermekmentő Szolgálat Lovasterápiás Központjának ajánlottam volna fel. Többször is jártam náluk Fóton. Egészen hihetetlen, hogy a gyerekek, akik nem tudnak mozogni, a lovon szinte átlényegülnek! Magamon is érzem, hogy milyen jó hatással van rám ez a sport. ☺